

సంధ్యా సమస్యలు

✦ రచన; శ్రీ ఆదారి వెంకటరమణ (దీపశిఖ) ✦

జ్ఞాతారు పొదిగిన పట్టంచు చీరలా ఉన్న పశ్చిమా
కాశం చీకటిని పలును మింగుతూ వస్తున్న ఓ కుభ
సాయంసమయాన. ముచ్చటగా మూడు సమస్యలతో
సతమతమవుతున్న ముగ్గురి మానవుల సమస్య కథనం.
అతిశయోక్తులు అతికినట్లు అన్వయించుకోండి. అట్లా
చేయనివారు శిక్షార్హులు. సారీ రక్షించిన వారవుతారు.

మా యనిడ్రస్ మాసిపోయినట్టు ఫీతయి బట్టలు మార్చు
కొని, ముద్దునున్నట్టుగా 'మమ్మీ' దగ్గరకెళ్ళి, మూడు
రోజులనుండి ఆకలిగా ఉన్నవారి సంగతి మరచిపోయి,
మాడ్రోజులనుండి 'నీనిమా' కళ్ళలేదని గుర్తొచ్చి, తల్లికి
ఫిర్యాదుచేసి, తల్లి సిఫార్సు పట్టుకొని తండ్రి దగ్గరకెళ్ళి
చూపించి, పర్సల్ నుండి నూరురూపాయల నోటుని
పట్టుకొని స్కూటర్ పై సైయిల్ గా పోయాడు రెండు
పదుల గోపి.

ఇతడు షికారుకు స్కూటర్ పై వెడతాడు సారీ ఖర్
తారు. కాలేజికి కాళ్ళో వెడతారు. షికారులాంటి నీని
మాకు మాత్రం కారు లేక స్కూటర్ వెడతారు.

కవిత్వం బాట ముగ్గులేని గులాబీ తోట. ఇతను
తోడిగే బట్టలు తొరికవి. ఇతను పొదిగేవి డ్రస్ లవ్ బెడ్స్
ఇతను కూర్చునేవి కుషన్ చెర్లీ. మాట్లాడేది ఇంగ్లీషు
లాంటి తెలుగు. ఫ్రెండ్స్ మూడుకోట్లు తక్కువకాని
వారసులు.

ఇతను మాట్లాడితే ముత్యాలు రాల్తాయి, కూర్చుంటే
కర్పీలు వెల వెల పాలిపోతాయి. నుంచుంటే కాళ్ళు
కందిపోతాయి. సిగరెట్ కాల్చని పెదాలు ఎర్రగా
చూడగానే ముద్దిసాయి. ముద్దుపెట్టుకోవా లనిపిస్తుంది.
ఇతని క్రాఫు జానపద హీరో విగులా ఉంటుంది (విగ్గే
నేమో అనుమానమే) కొద్దిగా ఉచ్చిన (ఎందుకబ్బాయో
అనవసరం) రోజూ బుగ్గలపై కనిపించనంత పెరిగిన గడ్డం
వంత అందాన్ని చూసేవారికి పంచుతూంది.

ఎత్తు అయిదు ఎనిమిది. పస్ బూటు ఒక అంగుళం
కంటే అతని ఎత్తు అయిదు అడుగుల తొమ్మిది అంగుళాలు
అని చెప్తూంది.

స్కూటర్ నాలుగుకోడలూ కూడలిలో అగింది.
ఫ్రెండ్స్ ఎవరూ మీటవలేదు. ఏ పిక్చర్ కళ్ళారి?
తను చూసిన ఈ డోర్లో ఉన్న ఒకే వక ఇంగ్లీషు నీనిమా
మారలేదు. ఛీ...ఛీ...డర్ రీసీటీ" కోపంవచ్చిందిపట్టణం
పైనే! తలచుకుంటే తను చూసే నీనిమాలకోసం మరొ
నీనిమాహాలు కట్టించగలడు. కాని ఆ అదృష్టం మనకు
లేదు. కారణం ఈ ఆలోచన అతనికి రాలేదు.

జంక్షన్ లోని వార్ పోస్టర్ వేపు దృష్టి సారించాడు.
కనిపించిన మొదటి పోస్టర్ ఏడుస్తున్న స్త్రీ కన్నీరు
కాల్చివై సారీ ఏరులై ఇంకా సరిపోలేదేమో నదులై
ప్రవహిస్తున్న కోవ్వొత్తి స్త్రీ, ప్రక్కనే కాలిపోతున్న
ఇళ్ళకోసం ఆదరా బాదరాగా పరుగెత్తుకొస్తున్న
ప్రజానీకం పెద్దక్షరాలతో ఆ నీనిమా వేరు.

ఏమో విమనుకున్నాడో తెలియదు. రెండో పోస్టర్
వైపు చూశాడు. నారబట్టలు ధరించి బాణం పట్టుకున్న
రాముడు ప్రక్కనే విలపిస్తున్న నీతాడేని రావణుని సన్ని
ధిలో రాక్షసుల చెంత పురుగులా చూశాడు అటువేపు.

దృష్టి ప్రక్కకు త్రిప్పాడు. 'రవికలేని వక్షం, కని
పించే తొడల్ని నలుపుతున్న విలన్ ఆ అక్షిణి కళ్ళు
తాగిన మైకంలానో, నిర్మూల మైకంలానో కైపుతో
తేలిపోతున్నాయ్. అట్లా ఇట్లా చూసి ఢిల్లీటరు వేరు
జూసి, స్కూటర్ స్టార్ చేసి, ఎవరో తరుముకొస్తున్నట్టు
పోయాడు.

బాల్కనీలో కూర్చున్నాడు.
విక్రాంతి టైములో ప్రక్క కూర్చున్న మధుర లెవ
రయినా చూస్తున్నారేమోనని సిగరెట్ కో, చాకొలెట్
కో పెక్కి వెళ్ళాడు.
మనం మరొకడి దగ్గర కడదాం.

ఆ సాయంత్రం—
బట్టలు మాసిపోయినా మాయనట్టు ఫీతయి ఉన్న
రెండు జతల్ని వేట్టచేయడం మొందుకని, డ్రస్ కేసి మరో
సారి చూసి, మనసుని సంకృప్తి పరచుకొని, భార్య
దగ్గరకెళ్ళి, మూడునెలల ఆకలిమంటతో ఉన్నవారి

సంగతి మరచిపోయి, నెలరోజులనుండి హోటలు కళ్ళ
 లేదని గుర్తుకొచ్చి, భార్యదగ్గర తెల్లకాగితాల వంకపెట్టి
 భార్య మొల్లో ఉన్న రెండు రూపాయలు సంపాదించి,
 నకి లెక్కి నేరుగా పోయాడు ఇరవైపదల ఎన్. జి. ఓ.
 గోపాలం.

ఇత నెక్కడికి వెళ్ళినా, వెకిల్ పేనే వడతాడుసారి
 వెగుతుంటాడు. ఇతని జీవిత బాట, రాళ్ళపై వెకిలు
 త్రొక్కుతున్నంత ఒడుదొడుకులు కలిది. ఇతడు తొడిగే
 బట్టలు ఖద్దర్లు. ఇతను పడుకునేది అరిగిపోయి లెగిపోయిన
 ముదులున్న పట్టె మంచంపైన. ఇతను కూర్చునేది వెళ్ళి
 నాడు ఫ్రెండు చదివించిన ఇనుప కుర్చీపైని. ఇతను
 మాట్లాడేది, ప్రపంచు మాడొందల ఎన్. జి. ఓ. లతోటి.

ఇతను మాట్లాడితే వక్రు కనబడతాయి,
 ఇతను కూర్చుంటే లేని అందం కర్చిత కొస్తుంది.
 ఇతను నుంచుంటే భూమికి చెమటపడుతుంది.
 చుట్టూ కాళ్ళపెదాలు వేడికి కందిపోయి ఉంటాయి.
 ఇతని క్రావ్ కు 'దిలీవ్ కుమార్' ది సరిపోవచ్చు. నల్లని
 బుగ్గలపై చూడు రోజులు వెరిగిన గడం దోబూచులా
 డుతూ చూసేవారికి 'జాలి' పంచుతోంది.

ఎతు అయి దడుగుల ఆరంగుళాలు.
 చూడగానే వెళ్ళయిన వాడిలా కనిపిస్తాడు.
 వెకిల్ నాలుగురోడ్ల జంక నులో ఆగింది,
 తన మిత్రులు కనిపిస్తారేమోనని భయం భయంగా
 అటూ ఇటూ చూశాడు. ఎవరూ కనిపించలేదు. ధైర్యం
 తెచ్చుకొన్నాడు. దేవుడిపై భారం వేసాడు. వెకిల్
 స్వాండువేసి, జాగ్రత్తగా తాళంవేసి, నేరుగా హోట
 లోకి అడుగుతాడు.

ఒక్కసారి టిఫిన్ రేటు చూశాడు.
 అన్నింటిపైనా క్యాండ్లర్ లేదీల అంకలు డబుల్
 రేట్లతో కొత్తగా అంటించబడి చద్విలాసంగా వెక్కి
 రిస్తున్నాయి.

ప్రక్కనున్న పేట్లోకి జాశాడు, ఆరచేయంతుండే
 ఇడ్లీ ఇవ్వడు ఆరచేయిలోని చంద్రుడం తున్నాది.
 వుల్లిదోళ వేపు చూశాడు. గుండె తరుక్కుపోతోంది.
 అప్పటి తవదోళ ఎన్నో రేటు వయం.
 స్వీటువేపు చూసే కళ్ళనీళ్ళు పర్యంతం అయింది:
 నోరు జారితే ప్రక్కవాడి చెవులో వడుతుంది. పాత
 వేడ కాసంతుంది.

అటూ ఇటూ చూసి మసాలాదోస చెప్పాడు. కూర
 ఎక్కువ తగిలించొచ్చని.
 మసాలాదోస వచ్చింది. తలొంచుకు తింటూ, మంచి
 నీళ్ళకోసం తలెత్తాడు. మిత్రుడు మిష్టర్ ఎన్. జి. ఓ.
 కనిపించి వేలవంగా, వెలవెలబోతూ నవ్వుతున్నాడు.
 మంచినీళ్ళ గాననుకొని, ఉ తనీళ్ళులేని గానును గబగబ
 నోటికి అందించాడు. నీరు కోట్లకో రూపాయల గ్రహం

చి, ప్రక్కన పెట్టి బరువుగాను ఏ త్రి అందరూ జామా
 డగానే ఆత్రంగా గాను వూరిచేసాడు.

వెకి వచ్చేసరికి జేబునికూడా భారీచేసాడు మిత్రుడు.

అదే సాయంత్రం—

బట్టలు చిరిగిపోయినా, క్రొత్త బట్టల్ని చూసుకొ
 న్నంత ముదుగా మరిపెంగా వాటినే మరొకసారిచూసు
 కొని, ఇంట్లో మరో గోనెగుడ్డలాంటి చిరిగిపోయిన
 పెజామా, లాల్చీ ముందొచ్చే పండక్కి (బ్రతికంటే)
 పనికొనుందని తలంచి, 'అప్పు' అన్వేషణ దూడుడై
 ప్రయాణమయ్యాడు అప్పుల గోపాలస్వామి.

అప్పు దొరకండే ఇంటి కడిలే, పిల్లల ఆకలి, భార్య
 గోడు చూడలేక, ఆకలిబాధ పడలేక, అపదలో కూరు
 స్పదులా పరుగెత్తెకాళ్లతో, మూడ్రోజులుగా మంచి
 నీళ్ళతోనే గడిపిన కళేబరాన్ని మోసుకుంటూ, వరుగు
 లాంటి నడకతో, కనిపించిన వాడిని అప్పు అడుగుదా
 మని, అప్పు ఇచ్చినవాడు కనిపి సే, ఆత్మహత్య చేసు
 కుందామని నేరుగా, నేర్పుతో నాలుగురోడ్ల కూడలి
 చేరుకున్నాడు దరిద్రనారాయణుడు బిరుదాంకిత మిష్టర్
 అప్పుల గోపాలస్వామి.

గోపాలస్వామికి ఆరోజు దురినమని చెప్పక తప్పదు.
 ఆరోజు మీటింగవుతోంది కూడలిలో. ఎటుచూసినా
 అప్పులవాళ్లే కనిపిస్తున్నారు. ఇంటికి వెళ్దాం అంటే
 దిడల ఆకలి.

మెరపులాంటి ఆలోచన.
 అప్పులవాళ్ళ పొగరణిగేలా సముద్రంలోపడి ఆత్మ
 హత్య చేసుకుంటే? ... వెంటనే పిరికితనం పరుగెత్తు
 కొచ్చింది నే నున్నానంటూ ... పోలీసులు పట్టుకొని
 కోర్టుకి ఆప్పగి సే?
 పోనీ 'ఉరి' వేసుకుంటే?... అమ్మా బాధ ఏ బాధ
 లేకుండా వెంచిన శరీరాన్ని తాడు తగిలించడమా?
 ఇంపాజిబుల్, ఈ బాధ భరించడం నావల్లగాడు
 బాబూ.....

నీపింగు టాబెట్స్ వేసుకుంటే?
 అవి కొనడానికి డబ్బులుంటే తన ఆత్మహత్య మరో
 రోజుకి వాయిదా పడేదే!..... మరలా.....
 అప్పులవాళ్ళు చుటినుతేలా ఉన్నారు ఎలా?... ఆ
 వచ్చే లాల్చీ పడిలే... అమ్మా... వదు... వదు... ఏ
 కాలో చెయ్యో పోయి ప్రాణంపోనంటే? ఎలా? భగ
 వంతుడా?.....

ఈ అప్పుల గోపాలస్వామి బాధ ఎవడి కరుక తిరుమ
 లేక? పోనీ మీకు తెలుసుంటే? వెలవెల బోకండి.
 మరోసాయంత్రం కలుదాం.

[మహాకవి శ్రీ శ్రీ 'సంధ్యాసమస్యలు' ఆధారంగా.
 రచయిత]